

Dispozitiv

Dosarul nr.1a-1155/17

Numărul de înregistrare a cauzei în PIGD 02-1a-18644-16082017

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani

Judecătorul Virlan Cornelia

DECIZIE

ÎN NUMELE LEGII

29.11.2017

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței, judecătorul:	Pleșca Ion
Judecătorii:	Lisii Ghenadie și Spoială Alexandru
Grefier	Varzari Aliona
Cu participarea:	
Procurorilor	Devder Djulieta
Avocatului	Mardari Valeriu

a judecat în ordine de apel, în ședință de judecată publică, apelul declarat de către avocatul Mardari Valeriu în interesele inculpatului XXXXXXXXXXX, împotriva sentinței judecătorești Chișinău, sediul Rîșcani din 21.06.2017, în cauza penală privindu-l pe,-

XXXXXXXXX Ion Dumitru, născut la data de 02.08.1960, IDNP 0971109542789, originar din r. Drochia, s. Hăsnășeni Mari, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Moscova 9, ap. 14, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, cu studii superioare, căsătorit, are un copil minor la întreținere, supus militar, activează în calitate de avocat în cadrul Biroului Asociați de Avocați Rîșcani, mun. Chișinău, anterior nu a fost condamnat,-

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond, judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani: 21.05.2014 – 21.06.2017;

Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău: 16.08.2017 – 15.11.2017.

conducîndu-se de prevederile art. 415 alin. (1), pct. 1) lit. c) și art. 417 – art. 418 Cod de procedură penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e :

A respinge ca nefondat apelul declarat de către avocatul Mardari Valeriu în interesele lui XXXXXXXXXXX Ion Dumitru, împotriva sentinței Judecătorești Chișinău, sediul Rîșcani din 21.06.2017, în cauza penală privindu-l pe XXXXXXXXXXX, născut la data de XXXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXXX.

A menține fără modificări sentința Judecătorești Chișinău, sediul Rîșcani din 21.06.2017, în cauza penală privindu-l pe XXXXXXXXXXX Ion Dumitru, născut la data de 25.01.1989, IDNP XXXXXXXXXXX.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 de zile, din data pronunțării deciziei integrale, care va avea loc la data de 27.12.2017, ora 14 și 00 min..

Președintele ședinței: _____

Judecători: 1) _____ 2) _____

Dosarul nr.1a-1155/17

Numărul de înregistrare a cauzei în PIGD 02-1a-18644-16082017

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani

Judecătorul Vîrlan Cornelia

DECIZIE
ÎN NUMELE LEGII

29.11.2017

mun. Chişinău

Colegiul Penal al Curţii de Apel Chişinău

Avînd în componenţa sa:

Preşedintele şedinţei, judecătorul:	Pleşca Ion
Judecătorii:	Lisii Ghenadie şi Spoială Alexandru
Grefier	Varzari Aliona
Cu participarea:	
Procurorilor	Devder Djulieta
Avocatului	Mardari Valeriu

a judecat în ordine de apel, în şedinţă de judecată publică, apelul declarat de către avocatul Mardari Valeriu în interesele inculpatului XXXXXXXXXXX, împotriva sentinţei judecătorei Chişinău, sediul Rîşcani din 21.06.2017, în cauza penală privindu-l pe,-

XXXXXXXXXX Ion Dumitru, născut la data de XXXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXXX, originar din r. Drochia, s. XXXXXXXXXXX Mari, domiciliat în mun. Chişinău, bd. XXXXXXXXXXX, cetăţean al Republicii Moldova, de naţionalitate moldovean, cu studii superioare, căsătorit, are un copil minor la întreţinere, supus militar, activează în calitate de avocat în cadrul Biroului Asociat de Avocaţi Rîşcani, mun. Chişinău, anterior nu a fost condamnat,-

învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM.

Termenul examinării cauzei:

Instanţa de fond, judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani: 21.05.2014 – 21.06.2017;

Instanţa de apel, Curtea de Apel Chişinău: 16.08.2017 – 15.11.2017.

În baza apelului declarat la caz şi analizînd probatoriul administrat, prin prisma argumentelor invocate de către părţi în şedinţă, Colegiul Penal al Curţii de Apel Chişinău,-

c o n s t a t ă:

1. Prin sentinţa judecătorei Chişinău, sediul Rîşcani din 21.06.2017, XXXXXXXXXXX a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal al RM, şi în baza acestei Legi, i s-a stabilit o pedeapsă în formă de amendă în mărime de 2000 unităţi convenţionale, echivalentul sumei de 40 000 lei în beneficiul statului cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de avocat pe un termen de 5 ani.

Măsura preventivă aplicată în privinţa lui XXXXXXXXXXX – „liberare provizorie sub control judiciar” – s-a dispus a fi anulată la intrarea sentinţei în vigoare şi punerea ei în executare.

De asemenea instanţa de fond a dispus încasarea în contul statului banii transmişi sub control inculpatului XXXXXXXXXXX Ion Dumitru în sumă totală de 200 dolari SUA , bani care au fost primiţi de XXXXXXXXXXX sub controlul CNA.

Corpurile delict - 2 CD-uri cu nr.1354 şi 1353, CD cu descifrări a convorbirilor telefonice, CD prezentat de către Guşanu Andrei, casetă video pe care este înregistrată percheziţia efectuată în biroul lui XXXXXXXXXXX Ion Dumitru, s-a dispus a fi păstrate la materialele cauzei.

Corpurile delict - banii în sumă de 800 dolari SUA care se află în plicul nr. 1 şi plicul nr. 3 – s-a dispus a fi transmise în contul statului.

Corpul delict - Plicul nr. 2 în care se conţine contractul de asistenţă juridică între XXXXXXXXXXX şi Guşanu Andrei, s-a dispus a fi păstrat la materialele cauzei.

2. Pentru a pronunţa sentinţa de condamnare, instanţa de fond a stabilit că în perioada lunilor februarie - martie 2014, aflîndu-se în mun. Chişinău, inculpatul XXXXXXXXXXX Ion Dumitru contrar obligaţiunilor de serviciu prevăzute de lit. b), d), k) alin. (1) art. 54 al Legii nr.1260 din 19.07.2002 „Cu privire la avocatură”, care stabilesc că avocatul este obligat să acorde asistenţă juridică conform contractului încheiat cu clientul sau cu oficiile teritoriale ale Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat, să aplice în exercitarea profesiei de avocat mijloacele şi metodele prevăzute de lege, precum şi să respecte normele Codului deontologic al avocatului şi prevederile statutului profesiei de avocat, acţionînd în interes material, susţinînd că are influenţă asupra procurorului şi judecătorului care va examina cazul, în vederea adoptării de către aceştia a unei decizii favorabile lui XXXXXXXXXXX, adică de stabilire a unei pedepse mai blînde acestuia decît închisoarea, inclusiv pentru neexercitarea de către procuror a căilor de atac asupra hotărîrii adoptate pe caz, a pretins de la Guşanu Andrei bani în sumă totală de 1000 dolari SUA.

Ulterior, la 06 martie 2014, inculpatul XXXXXXXXXXX Ion Dumitru continuîndu-şi acţiunile sale criminale şi dorînd realizarea acestora pînă la capăt, în rezultatul înţelegerii telefonice prealabile, s-a înfîlînt cu Guşanu Andrei în edificiul Biroului Asociat de Avocaţi Rîşcani din str. Armenească 73A, mun. Chişinău, unde Guşanu Andrei a transmis sub controlul CNA, iar Ion XXXXXXXXXXX a primit de la ultimul o parte din banii preţinşi în suma de 500 dolari SUA, ceia ce constituia conform cursului oficial al BNM pentru acea zi suma de 6833,15 lei.

După aceasta, în aceeaşi zi, Judecătoria Centru mun. Chişinău a pronunţat o sentinţă de condamnare a lui XXXXXXXXXXX Gheorghe conform prevederilor art. 187 alin.(2) lit. f) din Codul penal şi i-a stabilit o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu suspendarea conform art.90 din Codul penal a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Apoi, la 11 martie 2014 urmărind realizarea acelorași intenții infracționale, conform înțelegerii telefonice prealabile, avocatul XXXXXXXXXXX s-a înfîlînit cu XXXXXXXXXXX în același edificiu din mun. Chișinău.

În cadrul acestei înfîlîniri, XXXXXXXXXXX a transmis sub controlul CNA, iar Ion XXXXXXXXXXX a primit restul sumei pretinse de ultimul în mărime de 500 dolari SUA, ceia ce constituia conform cursului oficial stabilit de BNM suma de 6790,05 lei. După primirea sumei de 500 dolari SUA, la 11 martie 2014 Ion XXXXXXXXXXX a fost prins în flagrant delict de către organul de urmărire penală al CNA.

În total Ion XXXXXXXXXXX a pretins, a primit, și a acceptat de la XXXXXXXXXXX suma de 1000 dolari SUA, echivalentul a 13623,2 lei

Instanța de fond a constatat că prin aceste acțiuni inculpatul XXXXXXXXXXX a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal al RM, individualizată prin „pretinderea, acceptarea și primirea, personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întîrzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite, acțiuni urmate de obținerea rezultatului urmărit”.

Cauza penală a fost examinată în instanța de fond în procedura generală, inculpatul XXXXXXXXXXX nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și a pledat nevinovat, considerînd corectă pronunțarea unei sentințe de achitare în privința sa.

3. Instanța de fond a constatat că vina inculpatului XXXXXXXXXXX de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal al RM, individualizată prin „pretinderea, acceptarea și primirea, personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întîrzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite, acțiuni urmate de obținerea rezultatului urmărit”, este dovedită integral prin probele administrate în faza urmăririi penale și cercetate în instanță, și anume:

- declarațiile martorului XXXXXXXXXXX** /Vol.I, f.d.8, 69-71/;
- procesul verbal de primire a plîngerii din 03.03.2014** (Vol.I, /f.d 6-7/;
- ordonanța de ridicare din 04.03.2014** /Vol.I, f.d.9/;
- procesul-verbal de ridicare din 04.03.2014** /Vol.I, f.d.10/;
- procesul-verbal de examinare din 04.03.2014** /Vol.I, f.d.11/;
- procesul-verbal de examinare a mijloacelor bănești din 06.03.2014**, prin care a fost examinată suma de 1000 dolari SUA și procesul-verbal de examinare a mijloacelor bănești din 11.03.2014, prin care a fost examinată suma de 500 dolari SUA /Vol.I, f.d.15/;
- raportul de expertiză nr. 69 din 06.03.2014**, prin s-a constatat că mijloacele bănești în sumă de 1000 dolari SUA sunt autentice /Vol.I, f.d.21-27/;
- raportul de expertiză nr. 77 din 24.03.2014**, prin care s-a constatat că mijloacele bănești în sumă de 800 dolari SUA sunt autentici /Vol.I, f.d.81-88/;
- procesul-verbal a măsurii speciale de investigație din 06.03.2014**, prin care au fost documentate acțiunile cet. XXXXXXXXXXX Ion cu aparate tehnice, fiind înregistrate discuțiile cu XXXXXXXXXXX Andrei privind transmiterea sumei de 500 dolari SUA /Vol.I, f.d.80-88/;
- procesul-verbal a măsurii speciale de investigație din 06.03.2014**, prin care a fost efectuat controlul transmițerii banilor la 06.03.2014 de către XXXXXXXXXXX către Ion XXXXXXXXXXX /Vol.I, f.d.48-49/;
- procesul-verbal de ridicare din 06.03.2014**, prin care a fost ridicată sentința de condamnare a lui XXXXXXXXXXX Andrei și **procesul-verbal de examinare 07.03.2014**, prin care a fost examinată sentința de condamnare emisă de către instanța de judecată în privința lui Gușanu Andrei fiind stabilită aplicarea acestuia a unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendare a executării pedepsei, fiind constatat astfel că a fost obținut rezultatul urmărit, indiferent dacă lui Ion XXXXXXXXXXX i-a fost transmisă suma în întregime sau pe părți /Vol.I, f.d.73-76/;
- procesul-verbal de ridicare din 02.04.2014**, prin care au fost ridicate descifrările convorbirilor telefonice pentru perioada 22.02.2014-11.03.2014, ale postului de telefonie mobilă cu numărul 079185072 a lui XXXXXXXXXXX Ion /Vol.I, f.d.101-155/;
- procesul-verbal de examinare a descifrărilor din 03.04.2014**, conform cărora în perioada 25.02.2014- 11.03.2014 XXXXXXXXXXX Ion și Gușanu Andrei au purtat discuții telefonice confirmîndu-se în acest sens declarațiile făcute de martor /Vol.I, f.d.156-157/;
- procesul-verbal de examinare a comunicărilor din 04.04.2014**, prin care a fost examinat discul XXXXXXXXXXX--r cu numărul de inventar 1353 și 1354 al DAO a CNA, pe care se conțin înregistrări de imagini și audio a transmițerii sumei de 500 dolari SUA de către XXXXXXXXXXX Andrei către avocatul XXXXXXXXXXX Ion la 06.03.2014, conform cărora se demonstrează transmiterea banilor de la XXXXXXXXXXX către XXXXXXXXXXX Ion, plasarea acestor bani în Codul de procedură civilă și discuțiile purtate de către aceștia cu referire la cazul lui XXXXXXXXXXX /Vol.I, f.d.44-45/;
- procesul-verbal a măsurii speciale de investigație din 11.03.2014**, prin care a fost efectuat controlul transmițerii banilor /Vol.I, f.d.46/;
- procesul-verbal a măsurii speciale de investigație din 11.03.2014**, prin care au fost documentate acțiunile lui XXXXXXXXXXX Ion cu aparate tehnice, fiind înregistrate discuțiile cu XXXXXXXXXXX privind transmiterea sumei de 500 dolari SUA /Vol.I, f.d.34-37/;
- procesele-verbale a măsurii speciale de investigație din 06.03.2014 și 11.03.2014**, prin care au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigații urmărire vizuală /Vol.I, f.d.53-54/;
- procesul-verbal de percheziție din 11.03.2014**, conform căruia, după transmiterea banilor de către XXXXXXXXXXX Andrei lui XXXXXXXXXXX Ion la data de 11.03.2014, organul de urmărire penală al CNA a constatat în biroul lui XXXXXXXXXXX Ion suma de bani transmisă la 11.03.2014 în mărime de 500 dolari SUA și o parte din suma de bani transmisă la 06.03.2014 de către XXXXXXXXXXX Andrei către XXXXXXXXXXX Ion și anume suma de 300 dolari SUA /Vol.I, f.d.66-67/;
- descifrările convorbirilor telefonice și corpurile delictelor anexate la materialele cauzei penale (XXXXXXXXXX-uri cu înregistrări, banii ridicați)**, contractul de asistență juridică încheiat între XXXXXXXXXXX Ion și XXXXXXXXXXX, și procesul-verbal de examinare a XXXXXXXXXXX-ului prezentat de către XXXXXXXXXXX Ion /Vol I f.d 10-12, 102-155/

4. La data de 06.07.2017, respectând termenul de 15 zile de atac, prevăzut de norma art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, avocatul Mardari Valeriu care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale inculpatului XXXXXXXXXXXX a declarat apel, conform căruia solicită casarea sentinței judecătorești Chișinău, sediul Rîșcani din 21.06.2017 și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care XXXXXXXXXXXX să fie achitat.

Apărătorul Mardari Valeriu în susținerea cererii de apel a reiterat că instanța de fond neîntemeiat a indicat că au fost cercetate și probele apărării, deoarece apărarea nu a prezentat nici-o probă.

Instanța de fond și-a motivat sentința de condamnare pe declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX, care însă nu a fost audiat în ședința de judecată, deoarece acuzarea nu a putut asigura prezența acestui martor în ședință, astfel că trimiterea instanței la declarațiile martorului dat contravine prevederilor art. 371 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, mai mult ca atât că în ședința de judecată nu au fost date citirii declarațiile acestui martor, astfel instanța de fond fiind în imposibilitate de a analiza proba dată, a ignorat prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală al RM

Indică apărătorul că printre probele acuzării, nu se regăsește însă procesul-verbal de audiere a martorului XXXXXXXXXXXX, la care a făcut referire acuzarea, astfel instanța de fond și-a atribuit rolul de acuzator de stat, iar în asemenea situație instanța de judecată urma să pronunțe o sentință de achitare, însă prin sentința contestată a admis încălcarea art. 6 CEDO.

5. În ședința Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău, avocatul Mardari Valeriu, care acționează în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale inculpatului XXXXXXXXXXXX, a susținut apelul declarat în numele inculpatului, pledând pentru achitarea lui XXXXXXXXXXXX în baza învinuirii pe art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM, totodată, reliefând că cu sentința adoptată apărarea categoric nu este de acord pe care o consideră una contrară prevederilor legale care necesită a fi casată. Instanța a menționat că inculpatul pe parcursul cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina și a negat implicarea sa la comiterea infracțiunii care i se învinovățește, vinovăția acestuia se demonstrează prin ansamblul probelor administrate în prezenta cauză și care au fost examinate în instanța de judecată sub aspectul veridicității, pertinentei și admisibilității lor. Totodată instanța menționează că culpa lui XXXXXXXXXXXX Ion este dovedită și prin declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX Andrei date în cadrul urmăririi penale care este unicul martor în cauza penală dată, nefiind audiat în cadrul ședinței judiciare, deoarece acuzarea nu l-a putut prezenta din motivul dispariției ultimului, anexînd în acest sens la materialele cauzei penale un șir de rapoarte cu privire la imposibilitatea aflării locului lui XXXXXXXXXXXX. Prin urmare instanța de judecată a încălcat prevederile art. 371 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, care menționează că: atunci cînd martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuît, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art. 109 și 110 Cod de procedură penală al RM, însă pe parcursul urmăririi penale această procedură de confruntare nu a fost efectuată pe dosarul dat. Mai mult ca atât declarațiile lui Gușan Andrei în cadrul ședințelor judiciare nu au fost date citirii instanță însă contrar prevederilor legale le pune la baza unei sentințe de condamnare în privința lui XXXXXXXXXXXX Ion. Acuzatorul în ședința de judecată a declarat că se refuză de unicul martor și anume de martorul Gusanu Andrei. Prin urmare instanța nu trebuia să facă trimitere la această probă. În acest sens apărarea face trimitere la informația oficială extrasă de pe site-ul CEDO prin care constată că în octombrie 2017, Curtea Europeană a pronunțat o Hotărâre în cauza Cafaga, în care s-a stabilit cu certitudine că condamnarea bazată pe declarațiile unui martor fugar, încalcă dreptul la un proces echitabil, practic s-a încălcat art.6 CEDO

Inculpatul XXXXXXXXXXXX, în ședința instanței de apel, a susținut integral apelul declarat, pledînd pentru admiterea acestuia conform cerințelor și motivelor înaintate, reliefînd că susține și declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale și în ședința instanței de fond, dînsul se consideră nevinovat de comiterea infracțiunii, deoarece a fost o provocare. În biroul său s-a înfîlînit cu XXXXXXXXXXXX, a primit suma de bani, dar aceasta nu a fost pentru a fi transmisă procurorilor sau judecătorilor, nu a comis fapta dată. Provocarea a fost din partea organului de urmărire penală cu implicarea lui XXXXXXXXXXXX. A avut încheiat un contract cu Gușanu Andrei, și urma să primească de la acesta suma de 3000 lei. Consideră că a fost o provocare, deoarece banii au fost găsiți abia după pronunțarea sentinței.

Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta în ședința judiciară a solicitat respingerea apelului declarat ca fiind nefondat, menționînd că referitor la declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX, acesta a fost audiat la faza urmăririi penale. Cu declarațiile acestuia a făcut cunoștință inculpatul fiind asistat de avocat și nu au invocat necesitatea efectuării unor confruntări cu martorul respectiv. Ulterior martorul menționat a părăsit teritoriul țării, dat fiind faptul că s-a statornicit cu traiul în regiunea transnistreană. Procurorul a întreprins toate măsurile pentru a asigura prezența martorului respectiv în instanța de judecată, însă apărătorul a perceput distorsionat faptul, că procurorul a refuzat la acest martor, traînd ca un refuz expres de la proba respectivă. Acesta nu este un renunț de la proba respectiv, procurorul prin gestul lui, a încercat să evite tergiversarea neîntemeiată a cauzei penale, în acest sens, consideră că argumentele invocate de către apărător sunt lipsite de logică. Cît privește actul de provocare din partea organelor de drept la care se indică în ședința instanței de apel, în cererea de apel, nu a fost invocat în instanța de fond. Este practica CEDO și decizii prin care este elucidată sintagma cuvîntului „provocare,, și nicideodată într-un act de provocare nu pot fi antrenate persoane cu o activitate operativă. Constată că martorul XXXXXXXXXXXX Andrei la acea perioadă avea statut de inculpat, ulterior condamnat. Consideră că organul de urmărire penală, nicidecum nu antrenau la această provocare o persoană certată cu legea. Studiînd foarte minuțios argumentele invocate în apelul declarat, a mai constatat că evaziv se indica la soluția propusă în acest apel. Pe de o parte aduc critici pentru martorul XXXXXXXXXXXX Andrei, pe de altă parte ar fi de acord și cu o soluție de încetare a procesului penal. Consideră că nici una din soluțiile propuse în apel nu pot fi admise în instanța de apel, or, probele care au fost prezentate de acuzatorul de stat sunt pertinente, concludente, utile, coroborează între ele. Mai mult ca atât că în cadrul cercetării judecătorești, au fost examinate și corpurile delictive. Au fost examinate și pliturile care conțineau înregistrări audio, video și nici inculpatul, nici avocatul inculpatului nu au formulat careva obiecții. Consideră că în mod tacit au acceptat aceste probe, astfel prin prisma celor expuse consideră că sentința pronunțată urmează a fi menținută fără modificări.

6. Judecînd apelul declarat de către apărător în interesele inculpatului XXXXXXXXXXXX, verificînd materialele cauzei, audiînd participanții la proces și raportînd starea de fapt, la circumstanțele de drept care guvernează cauza dată, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia că apelul avocatului Mardari Valeriu în interesele inculpatului XXXXXXXXXXXX este nefondat și pasibil de a fi respins, sentința judecătorești Chișinău, sediul Rîșcani din 21.06.2017, urmînd a fi menținută fără modificări.

7. Conform prevederilor art. 415 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, „instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: pct. 1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: lit. a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; lit. b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; pct. 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță. pct. 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărîre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărîre a fost anulată se dispune numai atunci cînd nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art. 33-35”.

De asemenea conform art. 414 alin. (1 și 2) Cod de procedură penală al RM, „alin. (1) instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricărui probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (2) instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal”.

În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cît și a argumentelor apelantului, instanța de apel ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuiele care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului XXXXXXXXXXXX, în comiterea faptei incriminate, astfel că la acest capitol se rețin drept declarative argumentele aît ale inculpatului cît și ale apărătorului acestuia cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

8. Astfel, pe parcursul cercetării judecătorești în instanța de fond, **inculpatul XXXXXXXXXXX Ion Dumitru** a relatat că vina nu o recunoaște și a menționat că banii respectivi erau destinați doar pentru el și că nu a extorcat ori pretins de la XXXXXXXXXXX careva mijloace bănești pentru a transmite judecătorilor ori procurorilor. Banii în sumă de 1000 dolari SUA erau drept recompensă pentru lucrul efectuat de către avocat, oferii benevol de către XXXXXXXXXXX. Dinsul, conform recomandărilor CSJ privind aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală al RM, dorea din start aplicarea acestui articol lui XXXXXXXXXXX, deoarece discutase cu XXXXXXXXXXX și acesta a declarat că își va recunoaște vinovăția. Ulterior, ultimul nu l-a mai contactat pe Gușanu Andrei, cel din urmă îl telefona mereu. Astfel, XXXXXXXXXXX contactându-l telefonic pe parcursul mai multor zile îl întreba de fiecare dată când poate să se apropie ca să-i transmită banii, drept urmare XXXXXXXXXXX Andrei la birou i-a adus o dată suma de 500 dolari SUA, ulterior peste câteva zile XXXXXXXXXXX i-a mai transmis încă 500 de dolari SUA, ultimii bani fiind aduși după examinarea și pronunțarea deciziei, neavând așadar posibilitatea influențării pe careva persoane, dat fiind faptul că decizia a fost deja adoptată de către instanța de judecată /Vol.II, f.d.67/.

Fiind audiat în ședința instanței de apel, **inculpatul XXXXXXXXXXX Ion Dumitru** nu a recunoscut vinovăția în comiterea faptei incriminate, declarând că se consideră nevinovat, deoarece a fost o provocare. În biroul său s-a întâlnit cu Gușanu Andrei, a primit suma de bani, dar aceasta nu a fost pentru a fi transmisă procurorilor sau judecătorilor, nu a comis fapta dată. Provocarea a fost din partea organului de urmărire penală cu implicarea lui Gușanu Andrei. A avut încheiat un contract cu Gușanu Andrei, și urma să primească de la acesta suma de 3000 lei. Consideră că a fost o provocare, deoarece banii au fost găsiți abia după pronunțarea sentinței.

Așadar, reexaminând și cercetând din nou probatoriul administrat la caz, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, notează că la caz soluția instanței de fond, cu referință la vinovăția inculpatului XXXXXXXXXXX Ion Dumitru, este pe deplin justificată, or, verificând la acest capitol sentința pronunțată, instanța de apel consideră că vina inculpatului XXXXXXXXXXX Ion Dumitru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal al RM, individualizată prin „pretinderea, acceptarea și primirea, personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întîrzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite, acțiuni urmate de obținerea rezultatului urmărit”, este dovedită integral prin probe administrate și cercetate conform art. 101 și art. 414 Cod de procedură penală al RM și anume:

--**declarațiile martorului XXXXXXXXXXX**, care fiind audiat în cadrul urmăririi penale a relatat că la data de 13.02.2014 a încheiat contract de prestare a serviciilor cu apărătorul XXXXXXXXXXX Ion, pentru a asista în cadrul unei cauze penale începute în privința sa conform art. 187 alin. (2) Cod penal al RM. Pentru serviciile avocatului, a achitat suma de 200 dolari SUA și 300 lei. Banii fiind transmiși de către mama sa, care la momentul se află în Israel. La data de 26.02.2014 a avut loc ședința de judecată, în cadrul căreia, la propunerea procurorului, a încheiat Acordul de recunoaștere a vinovăției. Judecătorul a întrebat când să numească următoarea ședință, procurorul era gata chiar și a doua zi, dar apărătorul XXXXXXXXXXX Ion a spus că el are ședințe pînă la 10.03.2014, astfel s-a convenit ca următoarea ședință să aibă loc la 06.03.2014, orele 13.00. După ce au ieșit de la ultima ședință, avocatul i-a spus că pînă la următoarea ședință de judecată, urmează să-i mai aducă încă 1000 dolari SUA, la ce acesta l-a întrebat pentru ce să-i mai aducă bani, dat fiind faptul că la acel moment deja achita-se suma de aproximativ 3000 lei, la ce avocatul XXXXXXXXXXX Ion i-a spus că nu pentru el, dar pentru procuror și judecător, cu care se cunoaște bine și asupra cărora are influență și îi va putea determina să adopte o hotărîre în favoarea acestuia, spunîndu-i că se va strădui să claseze dosarul sau dacă nu se va primi, măcar să-i fie stabilită o pedeapsă condiționată. Avocatul XXXXXXXXXXX Ion i-a mai spus că este ocupat în diferite ședințe pînă la 10 martie 2014, în termenul cînd mama acestuia ar putea să mai trimită bani de peste hotare, totodată transmîndu-i numărul de telefon vorbind la direct cu mama acestuia, avocatul în cadrul discuției străduindu-se să o convingă să mai trimită bani ca să-l scoată pe acesta din dosarul penal.

La fel, martorul a mai declarat că la data de 06.03.2014, în jurul orelor 12.00 min., conform înțelegerii din timp stabilite cu avocatul XXXXXXXXXXX Ion, l-a contactat telefonic pe acesta și l-a întrebat unde urmează să se întâlnească cu el, la ce ultimul i-a răspuns ca să se apropie la el la oficiu, care este situat în mun. Chișinău, str. Armeneasca, intersecție cu str. Columna. Ajungînd, la biroul avocatului XXXXXXXXXXX Ion, a intrat la avocat în biroul de serviciu, ulterior au ieșit în coridor lîngă o masă a persoanei de serviciu. Începînd discuția el i-a spus avocatului XXXXXXXXXXX Ion că conform înțelegerii care o avuse, a adus și dispune asupra sa de suma de 500 dolari SUA. Avocatul i-a spus să aștepte, întorcîndu-se în biroul de serviciu, după care a revenit, avînd cu sine un cod de procedură penală. Oprindu-se în fața acestuia, a deschis codul și i-a spus să scoată mijloacele bănești în sumă de 500 dolari SUA și să le pună între paginile codului. Bancnote erau cu valoarea nominală de 100 dolari SUA fiecare, pe care i le-a numărat în fața acestuia și le-a pus în codul pe care avocatul îl ținea în mîna, după care ultimul l-a închis și a declarat: „Ce nu este al meu, nici nu pun mîna”. După ce avocatul XXXXXXXXXXX i-a confirmat că totul va fi bine și ca el să meargă către Judecătoria Centru mun. Chișinău, unde se vor vedea. La orele 13:30 min., prezentîndu-se la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, a urcat la etajul 4 în fața biroului în care activează judecătorul Garri Bivol, totodată pe coridor era și avocatul XXXXXXXXXXX Ion, care i-a spus că procurorul este la altă ședință. După aproximativ 10 min., avocatul XXXXXXXXXXX Ion i-a spus că are altă ședință și urmează să plece și ca să-i transmită grefierei judecătorului Garri Bivol că este la altă ședință. După care grefiera judecătorului Garri Bivol a ieșit și a anunțat că urmează deja să intre în ședință, toate părțile au intrat, iar el a intrat de unul singur, nefiind asistat de avocat. Ulterior, judecătorul Garri Bivol a pronunțat sentința de condamnare în privința lui, dispunînd că el este recunoscut vinovat de săvîrșirea infracțiunii incriminate, stabilindu-i-se pedeapsă condiționată pe un termen de 2 ani, fiindu-i totodată înmînată o copie de pe sentință. După ce a ieșit din judecătorie, a fost contactat telefonic de către avocatul XXXXXXXXXXX Ion la telefonul mobil cu nr. 068511741, care i-a comunicat că cunoaște despre sentința pronunțată și că i-s-a stabilit o pedeapsă non privativă de libertate, condiționat pe un termen de 2 ani. Apoi, la 11.03.2014, conform înțelegerii cu avocatul XXXXXXXXXXX Ion, în urma contactării telefonice, avocatul XXXXXXXXXXX Ion i-a spus că se află în biroul de serviciu, spunîndu-i ca să se apropie la locul de muncă. Ajungînd la sediul Biroului Asociați de Avocați Rîșcani mun. Chișinău, a intrat în biroul în care activează avocatul XXXXXXXXXXX Ion, acolo avocatul era de unul singur. A fost invitat să i-a loc, după care avocatul din start a început să-i povestească despre unele cazuri din practica sa cum i-a ajutat pe mai mulți clienți de ai săi să-și hotărască problemele și că datorită lui, clienții pe care-i reprezenta, ar fi scăpat de mai multe probleme, treptat trecînd la subiectul lor, spunîndu-i că totul o să fie bine și o să se străduie să închidă totul, numai ca acesta să fie cuminte și nu cumva să se bage în careva probleme. Avocatul XXXXXXXXXXX aștepta, după careva discuții să-i transmită restul sumei adică încă 500 dolari SUA, conform înțelegerii, astfel el a scos suma de 500 dolari SUA pe care a numărat-o în fața avocatului, a deschis un cod și i-a indicat să le pună între pagini, ultimul așa și a făcut. După transmiterea mijloacelor bănești, ei și-au luat rămas bun și s-au despărțit /Vol.I, f.d.8, 69-71/;

--**procesul verbal de primire a plîngerii din 03.03.2014** /Vol.I, f.d.6-7/;

--**ordonanța de ridicare din 04.03.2014** /Vol.I, f.d.9/;

--**procesul-verbal de ridicare din 04.03.2014** /Vol.I, f.d.10/;

--**procesul-verbal de examinare din 04.03.2014** /Vol.I, f.d.11/;

--**procesul-verbal de examinare a mijloacelor bănești din 06.03.2014**, prin care a fost examinată suma de 1000 dolari SUA și procesul-verbal de examinare a mijloacelor bănești din 11.03.2014, prin care a fost examinată suma de 500 dolari SUA /Vol.I, f.d.15/;

--**raportul de expertiză nr. 69 din 06.03.2014**, prin s-a constatat că mijloacele bănești în sumă de 1000 dolari SUA sunt autentici /Vol.I, f.d.21-27/;

--**raportul de expertiză nr. 77 din 24.03.2014**, prin care s-a constatat că mijloacele bănești în sumă de 800 dolari SUA sunt autentici /Vol.I, f.d.81-88/;

--**procesul-verbal a măsurii speciale de investigație din 06.03.2014**, prin care au fost documentate acțiunile cet. XXXXXXXXXXX Ion cu aparate tehnice

procesul-verbal a măsurii speciale de investigație din 06.03.2014, prin care au fost documentate acțiunile lui XXXXXXXXXXXX Ion cu aparate tehnice, fiind înregistrate discuțiile cu XXXXXXXXXXXX Andrei privind transmiterea sumei de 500 dolari SUA /Vol.I, f.d.80-88/;

--procesul-verbal a măsurii speciale de investigație din 06.03.2014, prin care a fost efectuat controlul transmiterii banilor la 06.03.2014 de către XXXXXXXXXXXX Andrei către Ion XXXXXXXXXXXX /Vol.I, f.d.48-49/;

--procesul-verbal de ridicare din 06.03.2014, prin care a fost ridicată sentința de condamnare a lui XXXXXXXXXXXX Andrei și procesul-verbal de examinare 07.03.2014, prin care a fost examinată sentința de condamnare emisă de către instanța de judecată în privința lui XXXXXXXXXXXX fiind stabilită aplicarea acestuia a unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendare a executării pedepsei, fiind constatat astfel că a fost obținut rezultatul urmărit, indiferent dacă lui XXXXXXXXXXXX i-a fost transmisă suma în întregime sau pe părți /Vol.I, f.d.73-76/;

--procesul-verbal de ridicare din 02.04.2014, prin care au fost ridicate descifările convorbirilor telefonice pentru perioada 22.02.2014-11.03.2014, ale postului de telefonie mobilă cu numărul 079185072 a lui XXXXXXXXXXXX Ion /Vol.I, f.d.101-155/;

--procesul-verbal de examinare a descifrărilor din 03.04.2014, conform cărora în perioada 25.02.2014- 11.03.2014 XXXXXXXXXXXX Ion și XXXXXXXXXXXX au purtat discuții telefonice confirmându-se în acest sens declarațiile făcute de martor /Vol.I, f.d.156-157/;

--procesul-verbal de examinare a comunicărilor din 04.04.2014, prin care a fost examinat discul XXXXXXXXXXXX-r cu numărul de inventar 1353 și 1354 al DAO a CNA, pe care se conțin înregistrări de imagini și audio a transmiterii sumei de 500 dolari SUA de către XXXXXXXXXXXX Andrei către avocatul XXXXXXXXXXXX Ion la 06.03.2014, conform cărora se demonstrează transmiterea banilor de la XXXXXXXXXXXX către XXXXXXXXXXXX Ion, plasarea acestor bani în Codul de procedură civilă și discuțiile purtate de către aceștia cu referire la cazul lui XXXXXXXXXXXX /Vol.I, f.d.44-45/;

--procesul-verbal a măsurii speciale de investigație din 11.03.2014, prin care a fost efectuat controlul transmiterii banilor /Vol.I, f.d.46/;

--procesul-verbal a măsurii speciale de investigație din 11.03.2014, prin care au fost documentate acțiunile lui XXXXXXXXXXXX Ion cu aparate tehnice, fiind înregistrate discuțiile cu XXXXXXXXXXXX Andrei privind transmiterea sumei de 500 dolari SUA /Vol.I, f.d.34-37/;

--procesele-verbale a măsurii speciale de investigație din 06.03.2014 și 11.03.2014, prin care au fost consemnate rezultatele măsurii speciale de investigații - urmărirea vizuală /Vol.I, f.d.53-54/;

--procesul-verbal de percheziție din 11.03.2014, conform căruia, după transmiterea banilor de către XXXXXXXXXXXX Andrei lui XXXXXXXXXXXX Ion la data de 11.03.2014, organul de urmărire penală al CNA a constatat în biroul lui XXXXXXXXXXXX Ion suma de bani transmisă la 11.03.2014 în mărime de 500 dolari SUA și o parte din suma de bani transmisă la 06.03.2014 de către XXXXXXXXXXXX către XXXXXXXXXXXX Ion și anume suma de 300 dolari SUA /Vol.I, f.d.66-67/;

--descifările convorbirilor telefonice și corpurile delictelor anexate la materialele cauzei penale (XXXXXXXXXX-uri cu înregistrări, banii ridicați), contractul de asistență juridică încheiat între XXXXXXXXXXXX Ion și XXXXXXXXXXXX Andrei, și procesul-verbal de examinare a XXXXXXXXXXXX-ului prezentat de către XXXXXXXXXXXX Ion /Vol.I, f.d.10-12, 102-155/.

9. Așa dar, conform prevederilor art. 99 Cod de procedură penală al RM, „alin. (1) în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză. Alin. (2) probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță”.

Din economia rigorilor art. 101 alin. (1 și 4) Cod de procedură penală al RM, „alin. (1) fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Alin. (4) instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate”.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotări fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției”.

Sub egida împrejurărilor de drept, raportate la cele de fapt, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, consideră că încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului XXXXXXXXXXXX este corect efectuată, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. 1 CP al RM, concluzie bazată pe probele administrate la caz.

În acest sens, Colegiul Penal reține că apelul declarat de către apărătorul Mardari Valeriu conține doar critici la general cu referință la probele administrate, fără a fi combătute careva anume dintre aceste probe și fără a se descrie concret prin ce anume se demonstrează nevinovăția inculpatului XXXXXXXXXXXX și respectiv, care anume probe denotă concluzia abordată de către avocat privind achitarea inculpatului.

Sub aspectul interpretării situației de fapt, urmează a se reține că în conformitate cu art.18 lit. a), al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31.10.2003, „Traficul de influență”, „fiecare Stat parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a i se atribui caracter de infracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție: a) faptei de a promite, de a oferi ori de a da unui agent public sau oricărei alte persoane, direct ori indirect, un folos necuvenit, cu scopul ca respectivul agent sau respectiva persoană să abuzeze de influența sa reală ori presupusă, în vederea obținerii de la o autoritate administrativă sau de la o autoritate publică a Statului parte a unui folos necuvenit pentru instigatorul inițial al actului sau pentru oricare altă persoană; b) faptei unui agent public sau a unei alte persoane de a solicita ori de a accepta, direct sau indirect, un folos necuvenit pentru sine sau pentru o altă persoană, cu scopul de a abuza de influența sa reală ori presupusă, în vederea obținerii unui folos necuvenit de la o autoritate administrativă sau de la o autoritate publică a Statului parte”.

În scopul realizării angajamentelor de implementare a acestor recomandări, asumate pe plan internațional de către Republica Moldova, la art. 326 Cod penal al RM sunt incriminate faptele reunite sub denumirea marginală de trafic de influență.

Așadar, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal al RM îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

În cazul în care modalitatea faptică a infracțiunii analizate (presupunând modalitatea normativă de pretindere a remunerației ilicite) este cea de extorcare a

remunerății ilicite, în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Așadar, Colegiul Penal reține că în cazul de față, a fost întrunit elementul constitutiv vizat, reieșind din probatoriul administrat la caz, astfel că instanța de apel consideră absolut nefondate alegațiile atît ale inculpatului XXXXXXXXXXX, cît și ale apărătorului acestuia Mardari Valeriu, privind lipsa de careva alte probe, în afară de declarațiile martorului XXXXXXXXXXX.

Sub aspectul expus, instanța de apel menționează că conform procesului-verbal de examinare a comunicărilor din 04.04.2014, a fost examinat discul XXXXXXXXXXX--r cu numărul de inventar 1353 și 1354 al DAO a CNA, pe care se conțin înregistrări de imagini și audio a transmiterii sumei de 500 dolari SUA de către XXXXXXXXXXX către avocatul XXXXXXXXXXX Ion la 06.03.2014, conform cărora se demonstrează transmiterea banilor de la XXXXXXXXXXX Andrei către XXXXXXXXXXX Ion, plasarea acestor bani în Codul de procedură civilă și discuțiile purtate de către aceștia cu referire la cazul lui XXXXXXXXXXX.

Subsidiar, Colegiul Penal va atrage atenția și asupra faptului că conform procesului-verbal de percheziție din 11.03.2014, după transmiterea banilor de către XXXXXXXXXXX lui XXXXXXXXXXX Ion la data de 11.03.2014, organul de urmărire penală al CNA a constatat în biroul lui XXXXXXXXXXX Ion suma de bani transmisă la 11.03.2014 în mărime de 500 dolari SUA și o parte din suma de bani transmisă la 06.03.2014 de către XXXXXXXXXXX Andrei către XXXXXXXXXXX Ion și anume suma de 300 dolari SUA.

În situația descrisă, urmează a se distinge că însuși martorul XXXXXXXXXXX a menționat că avocatul XXXXXXXXXXX, a susținut că poate influența asupra judecătorului, în gestiunea căruia se afla cauza penală de învinuire a lui XXXXXXXXXXX, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal al RM, cît și a procurorului care reprezenta acuizarea de stat, în vederea pronunțării unei sentințe, conform căreia lui XXXXXXXXXXX să-i fie nimită o pedeapsă penală neprivativă de libertate, iar în cele din urmă, ca sentința dată, să nu fie contestată în ordine de apel.

În asemenea mod, Colegiul Penal reține că a și fost întrunit obiectul juridic special al infracțiunii de trafic de influență, datorită susținerii de către inculpatul XXXXXXXXXXX, a influenței pe care o are asupra persoanelor publice, dar și nemijlocit prin faptul că avocatul XXXXXXXXXXX, a menționat martorului că datorită acțiunilor sale anterioare, mai multe persoane, care riscu să fie private de libertate, la moment sunt condamnați la o pedeapsă neprivativă de libertate, sau sunt achitați, fapt susținut și de către martorul XXXXXXXXXXX.

10. Subsidiar, instanța de apel va reține că obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la art. 326 alin. (1) Cod penal al RM îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică, traficantului de influență).

Așa dar, conform relatărilor martorului XXXXXXXXXXX, după ședința de judecată din data de 26 februarie 2014, avocatul XXXXXXXXXXX, i-a spus că urmează să-i transmită suma de 1000 dolari SUA, pentru procuror și judecătorul care examina cauza, iar la data de 06 martie 2014, aflindu-se în coridorul biroului de serviciu a avocatului XXXXXXXXXXX, la indicația ultimului, a plasat prima tranșă de 500 dolari SUA, într-un Cod de procedură penală al RM, iar XXXXXXXXXXX Ion Dumitru i-a confirmat că totul va fi bine.

Așa dar, aferent relatărilor martorului XXXXXXXXXXX, privind transmiterea lui XXXXXXXXXXX a banilor, faptul dat este confirmat integral și prin procesul-verbal de examinare a mijloacelor bănești din 06.03.2014, prin care a fost examinată suma de 1000 dolari SUA și procesul-verbal de examinare a mijloacelor bănești din 11.03.2014, prin care a fost examinată suma de 500 dolari SUA, iar conform raportului de expertiză nr. 69 din 06.03.2014, s-a constatat că mijloacele bănești în sumă de 1000 dolari SUA sunt autentice.

Mai mult ca atît, urmează a se reține și faptul că conform procesului-verbal de percheziție din 11.03.2014, după transmiterea banilor de către XXXXXXXXXXX lui XXXXXXXXXXX Ion la data de 11.03.2014, organul de urmărire penală al CNA a constatat în biroul lui XXXXXXXXXXX Ion suma de bani transmisă la 11.03.2014 în mărime de 500 dolari SUA și o parte din suma de bani transmisă la 06.03.2014 de către XXXXXXXXXXX Andrei către XXXXXXXXXXX Ion și anume suma de 300 dolari SUA.

Așa fiind, Colegiul Penal consideră constatat cu certitudine obiectul material al infracțiunii de trafic de influență, care în cazul de față a constat în pretinderea și primirea sumei de 1000 dolari SUA, în vederea influențării judecătorului cît și a procurorului care examina cauza penală de învinuire a lui XXXXXXXXXXX, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal al RM, pentru a fi pronunțată o sentință, conform căreia lui XXXXXXXXXXX să i se numească o pedeapsă neprivativă de libertate, și în cele din urmă aceasta să nu fie contestată.

De continuare, instanța de apel reține că latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 326 alin. (1) Cod penal al RM constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art. 326 alin. (1) Cod penal al RM cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

Așa dar, conform materialelor cauzei penale, cercetate în instanța de fond și apel, se atestă pe deplin faptul că avocatul XXXXXXXXXXX, a pretins, acceptat și primit de la martorul XXXXXXXXXXX suma de 1000 dolari SUA, fapt care de altfel a fost susținut de către ultimul, acțiuni care s-au soldat cu obținerea rezultatului dorit, astfel acest fapt este adevărat prin procesul-verbal de examinare a comunicărilor din 04.04.2014, a fost examinat discul XXXXXXXXXXX--r cu numărul de inventar 1353 și 1354 al DAO a CNA, pe care se conțin înregistrări de imagini și audio a transmiterii sumei de 500 dolari SUA de către XXXXXXXXXXX către avocatul XXXXXXXXXXX Ion la 06.03.2014, conform cărora se demonstrează transmiterea banilor de la XXXXXXXXXXX Andrei către XXXXXXXXXXX Ion, plasarea acestor bani în Codul de procedură civilă și discuțiile purtate de către aceștia cu referire la cazul lui XXXXXXXXXXX.

Tot aici, Colegiul Penal reține că conform procesului-verbal de ridicare din 06.03.2014, prin care a fost ridicată sentința de condamnare a lui XXXXXXXXXXX și procesului-verbal de examinare 07.03.2014, a fost examinată sentința de condamnare emisă de către judecătoria Centru, mun. Chișinău, în privința lui XXXXXXXXXXX Andrei fiind stabilită aplicarea acestuia a unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendare a executării pedepsei, fiind constatat astfel că a fost obținut rezultatul urmărit, indiferent dacă lui Ion XXXXXXXXXXX i-a fost transmisă suma în întregime sau pe părți.

În esența celor desprinse, Colegiul Penal reține că latura obiectivă, adică fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare și primire a sumei de 1000 dolari SUA, de către avocatul XXXXXXXXXXX, și-a găsit deplină confirmare, datorită realizării de către ultimul nemijlocit a acțiunilor pretindere, acceptare și primire a banilor vizați, acțiuni care în cele din urmă, s-au soldat cu atingerea scopului urmărit.

Instanța de apel reține că și martorul XXXXXXXXXXX a susținut fiind audiat în cadrul urmăririi penale că ajungînd la sediul Biroului Asociat de Avocați Rîșcani mun. Chișinău, acesta a intrat în biroul în care activează avocatul XXXXXXXXXXX Ion, acolo avocatul era de unul singur. A fost invitat să i-a loc, după care avocatul din start a început să-i povestească despre unele cazuri din practica sa cum i-a ajutat pe mai mulți clienți de ai săi să-și hotărască problemele și că datorită lui, clienții pe care-i reprezenta, ar fi scăpat de mai multe probleme, treptat trecînd la subiectul lor, spunîndu-i că totul o să fie bine și o să se străduie să închidă totul, numai ca acesta să fie cuminte și nu cumva să se bage în careva probleme. Avocatul XXXXXXXXXXX aștepta, după careva discuții să-i transmită restul sumei adică încă

500 dolari SUA, conform înțelegerii, astfel el a scos suma de 500 dolari SUA pe care a numărat-o în fața avocatului, ultimul a deschis un cod și i-a indicat să le pună între pagini, ultimul așa și a făcut. După transmiterea mijloacelor bănești, ei și-au luat rămas bun și s-au despărțit.

În cazul de față, Colegiul Penal apreciază critic declarațiile inculpatului XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru, precum că suma de 1000 dolari SUA, era pentru serviciile acordate de către dînsul în calitate de avocat, or, acest fapt contravine relatărilor martorului XXXXXXXXXXXX, care a menționat că pentru serviciile avocatului, ultimul a achitat suma de 200 dolari SUA și 300 lei, totodată după ce au ieșit de la ultima ședință, avocatul i-a spus că pînă la următoarea ședință de judecată, urmează să-i mai aducă încă 1000 dolari SUA, la ce acesta l-a întreat pentru ce să-i mai aducă bani, dat fiind faptul că la acel moment deja achita-se suma de aproximativ 3000 lei, la ce avocatul XXXXXXXXXXXX Ion i-a spus că nu pentru el, dar pentru procuror și judecător, cu care se cunoaște bine și asupra cărora are influență și îi va putea determina să adopte o hotărîre în favoarea acestuia, spunîndu-i că se va strădui să claseze dosarul sau dacă nu se va primi, măcar să-i fie stabilită o pedeapsă condiționată.

Mai mult ca atît, faptul că suma de 1000 dolari SUA, ar fi fost pentru serviciile acordate de către avocatul XXXXXXXXXXXX, este contrazis însuși prin relatările inculpatului, care a menționat în ședința instanței de apel, că avînd contract încheiat cu XXXXXXXXXXXX, urma să primească de la acesta suma de 3000 de lei, fapt susținut și de către martor.

Colegiul Penal consideră alegațiile inculpatului XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru, la capitolul dat nefondate și convenționale, de vreme ce și-a găsit deplină confirmare învinuirea înaintată lui XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru și nemijlocit pretinderea, acceptare și primirea sumei de 1000 dolari SUA, în vederea influenței asupra judecătorului și a procurorului, în gestiunea căruia se afla cauza penală de învinuire a lui XXXXXXXXXXXX.

De asemenea Colegiul Penal menționează și faptul că latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 326 alin. (1) Cod penal al RM se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) Cod penal al RM este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative: 1) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvîrșită; 2) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvîrșită; 3) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să înfîrzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvîrșită; 4) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvîrșită.

Așa dar, intenția directă a inculpatului XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru a fost confirmată pe deplin, fapt ce reiese atît din declarațiile martorului XXXXXXXXXXXX, dar și nemijlocit din sentința judecătorei Centru, mun. Chișinău, din data de 06 martie 2014, conform căreia XXXXXXXXXXXX Gheorghe, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal al RM și condamnat cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală al RM, la o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 3 ani, fără amendă, iar în baza art. 90 Cod penal al RM, pedeapsa închisorii, a fost suspendată condiționat pe un termen de probă.

Astfel, Colegiul Penal constată cu vehemență faptul că inculpatul XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru, pretinzînd o influență asupra persoanelor publice și de demnitate publică, și cu atît mai mult relafîndu-i martorului XXXXXXXXXXXX, că datorită lui, mai multe persoane, care au fost clienții săi și care riscuau să fie condamnați la o pedeapsă privativă de libertate, au fost eliberate, iar dosarele penale au fost încetate, sau li s-a numit o pedeapsă neprivativă de libertate.

Faptul că inculpatul XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru a pretins că are influență asupra persoanelor publice și de demnitate publice, reiese atît din relatările martorului XXXXXXXXXXXX, cit și însuși din procesul-verbal de examinare a comunicărilor din 04.04.2014, prin care a fost examinat discul XXXXXXXXXXXX-r cu numărul de inventar 1353 și 1354 al DAO a CNA, pe care se conțin înregistrări de imagini și audio a transmiterii sumei de 500 dolari SUA de către XXXXXXXXXXXX către avocatul XXXXXXXXXXXX Ion la 06.03.2014, conform căreia se demonstrează transmiterea banilor de la XXXXXXXXXXXX Andrei către XXXXXXXXXXXX Ion, plasarea acestor bani în Codul de procedură civilă și discuțiile purtate de către aceștia cu referire la cazul lui XXXXXXXXXXXX.

În sensul precitat supra, Colegiul Penal va menționa și faptul că în art. 326 alin. (1) Cod penal al RM, termenul „influență” este folosit în sensul de putere, capacitate de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv de a-l determina să facă o favoare sau să i-a o decizie favorabilă. Evident, această influență trebuie să fie de o anumită natură și să îndeplinească anumite condiții pentru a face obiectul de referință al dispoziției de la art. 326 alin. (1) Cod penal al RM. Astfel, influența la care se referă dispoziția în cauză nu trebuie să aibă la bază o putere legală, autoritate, cu care este investit cineva prin lege sau în baza legii, cum ar fi șeful față de subordonat, organul de control față de cel controlat etc.

Drept urmare, în sensul prevederii de la art. 326 alin. (1) Cod penal al RM, termenul „influență” privește acea influență care trebuie să izvorască din alte raporturi decît raporturile legale de subordonare, de control, colaborare, îndrumare, supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii.

În conformitate cu prevederile art. 54 alin. (1), lit. b), d), k) al Legii nr.1260 din 19.07.2002, „cu privire la avocatură”, „avocatul este obligat să acorde asistență juridică conform contractului încheiat cu clientul sau cu oficiile teritoriale ale Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, să aplice în exercitarea profesiei de avocat mijloacele și metodele prevăzute de lege, precum și să respecte normele Codului deontologic al avocatului și prevederile statutului profesiei de avocat”.

Din esența acestor prevederi, reiese clar și exigent, că avocatul în exercitarea atribuțiilor funcționale, nu este în drept să depășească limitele obligațiilor acordate conform contractului de asistență juridică încheiat cu clientul său, dar și să respecte normele Codului deontologic al avocatului și prevederile statutului profesiei de avocat.

Astfel, Colegiul Penal conchide că în cazul de față, inculpatul XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru, acționînd în calitate de avocat, a determinat nemijlocit factorul de decizie, adică judecătorul, cit și procurorul, în vederea obținerii unei sentințe favorabile lui XXXXXXXXXXXX, fapt ce reiese din declarațiile ultimului, dar și nemijlocit din sentința judecătorei Centru, mun. Chișinău, din data de 06 martie 2014, conform căreia XXXXXXXXXXXX Gheorghe, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal al RM și condamnat cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală al RM, la o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 3 ani, fără amendă, iar în baza art. 90 Cod penal al RM, pedeapsa închisorii, a fost suspendată condiționat pe un termen de probă.

În continuare, instanța de apel va reitera că în sensul prevederii de la art. 326 alin. (1) Cod penal al RM, influența și mijloacele de înfăptuire a acesteia trebuie să nu fie prevăzute și permise de lege ca o activitate legală, desfășurată pe principiile dreptului, cum ar fi, de exemplu, în cadrul profesiei de avocat, de consilier juridic, de expert sau chiar în executarea contractului de mandat. De aceea, activitatea legală, promisă de un avocat de a influența prin mijloace legale (pledoarie, invocarea legii, a probelor etc.) o autoritate judecătorească sau administrativă, nu intră în conceptul de influență folosit de legiuitor în art. 326 alin. (1) Cod penal al RM.

În cazul de față, Colegiul Penal determină, reieșînd din declarațiile martorului, cit și din înregistrările comunicărilor între aceștia, că XXXXXXXXXXXX, acționînd în

calitate de avocat al lui XXXXXXXXXXX, a pretins o influență directă asupra judecătorului și a procurorului, și nicidecum nu a susținut această influență prin înaintarea unei pledoarii, sau susțineri, conform căreia să se expună asupra numirii față de XXXXXXXXXXX, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal al RM, a unei sancțiuni penale neprivative de libertate, cu afit că martorul XXXXXXXXXXX a susținut că dînsul de la bun început a recunoscut vina în comiterea jafului și a pledat pentru examinarea cauzei penale în privința sa, în procedură simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, însă necăfind la acest fapt, avocatul XXXXXXXXXXX l-a convins pe XXXXXXXXXXX, să îi transmită suma de 1000 dolari SUA, dar și a pretins, acceptat și primit această sumă, în vederea eludării lui XXXXXXXXXXX de la o pedeapsă privativă de libertate.

În acest sens, acel care rămîne în cadrul drepturilor și îndatoririlor sale profesionale, chiar dacă ar primi un onorariu foarte mare, nu poate fi acuzat că și-a traficant influența. Prin urmare, persoana care i-a onorarii mari - fie din cauza onorabilității sale, fie din cauza cunoștințelor sale profesionale și a conștiinței cu care își îndeplinește datoria - nu poate cădea sub incidența prevederii de la art. 326 alin. (1) Cod penal al RM.

În acest caz însă, Colegiul Penal consideră că nu a fost adevărat faptul că avocatul XXXXXXXXXXX Ion Dumitru, ar fi primit de la XXXXXXXXXXX, suma de 1000 dolari SUA, pentru serviciile juridice acordate de către acesta în calitate de apărător în cadrul unui proces penal, de vreme ce conform declarațiilor martorului XXXXXXXXXXX, a contractului de asistență juridică încheiat între avocatul XXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXX, reiese cert că pentru serviciile avocatului XXXXXXXXXXX Ion Dumitru, a fost achitată suma de 3000 lei, iar careva plăți suplimentare, cit și onorarii ale avocatului nu erau prevăzute de contract, astfel că XXXXXXXXXXX Ion Dumitru nu putea pretinde careva sume de bani, așa cum invocă ultimul.

În aserțiunea dată, instanța de apel va menționa și faptul că dacă însă acela care nu se prevalează de calitatea lui, de exemplu, de avocat, ci se prevalează de influența adevărată sau pretinsă ce ar avea-o pe lângă o persoană publică, o persoană cu funcție de demnitate publică, o persoană publică străină sau un funcționar internațional, și, datorită acestei influențe, cere sau își stipulează un onorariu, chiar și unul mic, acela săvîrșește infracțiunea specificată la art. 326 alin. (1) Cod penal al RM.

11. Așadar, instanța de apel reține că nu este întemeiat argumentul invocat de către apărătorul *Mardari Valeriu* precum că instanța de fond neîntemeiat a indicat că au fost cercetate și probele apărării, deoarece apărarea nu a prezentat nici-o probă, or, în virtutea atribuțiilor care îi revin avocatului conform prevederilor art. 68 Cod de procedură penală al RM, dar și rigorilor Legii nr.1260 din 19.07.2002, „cu privire la avocatură”, apărătorul este în drept să prezinte anume probe în susținerea poziției de apărare, ocupate în cadrul procesului penal, astfel că neprezentarea de către avocat de probe în cadrul procesului penal nu denotă o eroare a instanței, afită timp cit avocatul și inculpatul au criticat probele aduse de către acuzare și au invocat nulitatea lor, astfel că anume aceste argumente ale apărării și constituie temei pentru dezbaterea probatorului administrat și analizat.

12. Nu poate fi admis nici motivul apărării precum că printre probele acuzării, nu se regăsește însă procesul-verbal de audiere a martorului XXXXXXXXXXX, la care a făcut referire acuzarea, astfel instanța de fond atribuindu-și rolul de acuzator de stat, iar în asemenea situație instanța de judecată urma să pronunțe o sentință de achitare, însă prin sentința contestată a admis încălcarea art. 6 CEDO.

Astfel, conform rechizitoriului întocmit la data de 11 aprilie 2014, acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Anticorupție, *Compan Dorin*, a specificat în calitate de probe ale acuzării, nemijlocit declarațiile martorului XXXXXXXXXXX /Vol.I, f.d.199-204/.

În sensul dat, Colegiul Penal reiterează că acuzarea de stat a pus la baza învinuirii înaintate lui XXXXXXXXXXX Ion Dumitru și nemijlocit declarațiile martorului XXXXXXXXXXX, acesta fiind audiat la data de 03 aprilie 2014, declarațiile lui fiind consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului și la data de 06 martie 2014 și respectiv suplimentar la data de 12 martie 2014 /Vol.I, f.d.8, 69-71/.

Mai mult ca afit, instanța de apel reține și faptul că la întrebarea instanței de fond, apărătorul inculpatului *Mardari Valeriu*, a susținut că nu are alte probe, în afară de declarațiile inculpatului XXXXXXXXXXX Ion Dumitru /Vol.II, f.d.73-verso/.

13. De asemenea, instanța de apel reține că nu poate fi admis nici argumentul invocat de către avocatul *Mardari Valeriu* precum că instanța de fond și-a motivat sentința de condamnare pe declarațiile martorului XXXXXXXXXXX, care însă nu a fost audiat în ședința de judecată, deoarece acuzarea nu a putut asigura prezența acestui martor în ședință, astfel că trimiterea instanței la declarațiile martorului dat contravine prevederilor art. 371 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, mai mult ca afit că în ședința de judecată nu au fost date citirii declarațiile acestui martor, astfel instanța de fond fiind în imposibilitatea de a analiza proba dată, a ignorat prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală al RM.

Sub aspectul expus, Colegiul Penal menționează că conform art. 371 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală al RM, „citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale, precum și reproducerea înregistrărilor audio și video ale acestora, pot avea loc, la cererea părților, în cazul cînd martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuț, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art.109 și 110 Cod de procedură penală al RM”.

Așa dar, conform art. 373 alin. (2 și 3) Cod de procedură penală al RM, „alin. (2) pot fi citite, integral sau parțial, procesele-verbale ale acțiunilor procesuale care confirmă circumstanțe și fapte constatate prin percheziție, ridicare, cercetare la fața locului, examinare corporală, reconstituirea faptei, efectuarea măsurilor speciale de investigații, constatarea tehnico-științifică și medico-legală, raportul de expertiză și prin alte mijloace de probă, precum și documentele anexate la dosar sau prezentate în ședința de judecată, dacă în ele sînt expuse sau ele confirmă circumstanțe care au importanță în cauza dată. Documentele prezentate în ședința de judecată se anexează la dosar în baza unei încheieri. Alin. (3) cercetarea documentelor și a proceselor-verbale ale acțiunilor procesuale se efectuează prin citirea lor de către partea care a cerut cercetarea lor sau de către președintele ședinței de judecată”.

Sub aspectul expus, Colegiul Penal reține că conform procesului-verbal al ședinței de judecată, la etapa cercetării materialelor cauzei penale, instanța de fond a dispus și darea citirii declarațiilor martorului XXXXXXXXXXX /Vol.II, f.d.71-verso-72/, avînd în vedere că de către procuror, au fost întreprinse măsuri în vederea asigurării prezenței acestuia, care însă nu s-au soldat cu succes /Vol.II, f.d.11-12, 22, 25-31, 40-43, 45-59/.

În situația dată, Colegiul Penal nu a identificat careva încălcări, avînd în vedere că acuzarea de stat a întreprins toate măsurile admise de lege, în vederea asigurării prezenței martorului XXXXXXXXXXX în ședința de judecată, însă dat fiind imposibilitatea asigurării prezenței acestuia în ședință, din motiv că nu a fost găsit la locul de trai, cit și de naștere, s-a dispus examinarea cauzei în absența martorului dat, însă acuzatorul de stat nu a refuzat la proba dată, așa cum a menționat avocatul în cererea de apel.

De o potrivită, urmează a se distinge că în cazul de față, instanța de fond corect a purces la darea citirii declarațiilor acestui martor, avînd în vedere normele legale care permit acest fapt, iar în situația în care martorul XXXXXXXXXXX, a fost audiat în cadrul urmăririi penale la data de 03 aprilie 2014, declarațiile lui fiind consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului și la data de 06 martie 2014 și respectiv suplimentar la data de 12 martie 2014 /Vol.I, f.d.8, 69-71/, în conformitate cu prevederile art. 109 Cod de procedură penală al RM, careva încălcări nu se evidențiază, astfel argumentul apărătorului privind ilegalitatea punerii la baza sentinței de condamnare a declarațiilor acestui martor, sunt nefondate.

La fel nu poate fi admis nici motivul invocat de către inculpat precum că dînsul ar fi fost provocat la comiterea infracțiunii de către oraul de urmărire penală

...prin intermediul lui XXXXXXXXXX, în situația în care argumentul dat, nu și-a găsit confirmare și este unul neîntemeiat.

Astfel, Colegiul Penal constată că în cazul de față organul de urmărire penală și nemijlocit martorul XXXXXXXXXX, a acționat în limita normelor legale, or, conform art. 6, alin. (2), pct. 1), lit. n) al Legii nr. 45-XIII, din 12.04.1994, „cu privire la activitatea operativă de investigații”, „în scopul soluționării sarcinilor prevăzute la art.2, organele care exercită activitatea operativă de investigații, respectând regulile de conspirație, sînt în drept să înfăptuiască, cu autorizarea judecătorului de instrucție, infiltrarea operativă în organizațiile criminale a colaboratorilor titulari din subdiviziunile operative și a persoanelor care colaborează în mod confidențial cu organele care exercită activitate operativă de investigații, utilizînd acte de identitate și alte documente de acoperire”.

Tot aici, instanța de apel reiterează și cerințele art. 136 alin. (6) Cod de procedură penală al RM, „investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace comiterea de infracțiuni”.

Relevant la caz este și jurisprudența CtEDO, astfel că în hotărîrea Teixeira de Castro vs Portugalia, din 09 iunie 1988, Curtea a statuat că „acțiunile celor doi polițiști au ieșit din raza agentului sub acoperire, adică a cursei, deoarece ei au provocat săvîrșirea infracțiunii și nimic nu demonstrează, că fără ei aceasta infracțiune ar fi fost săvîrșită. Amestecul polițiștilor și folosirea lui G. Francisco Teixeira de Castro în săvîrșirea infracțiunii înseamnă, că de la bun început, el a fost lipsit de dreptul la un proces echitabil, astfel s-a încălcat paragraful 1 art. 6 al Convenției Europene Despre Drepturile Omului”.

În cauza Constantin vs România, nr. 23782/06 din 07 decembrie 2009, Curtea a reiterat că „jurisprudența sa recentă pe terenul art. 6, prin care a dezvoltat conceptul de provocare (entrapment), distinct de folosirea legitima a operațiunilor sub acoperire și a reafirmat obligația instanțelor naționale de a proceda la o examinare atenta a materialului din dosar în cazul în care inculpatul invocă instigarea din partea poliției. În acest context, Curtea a stabilit, de asemenea, ca rolul său, în temeiul art. 6 alin. 1 nu este acela de a determina dacă anumite mijloace de proba au fost obținute legal, ci de a examina dacă aceasta „nelegalitate” a condus la încălcarea unui alt drept protejat de Convenție; ei îi revine, prin urmare, rolul de-a examina calitatea evaluării pretinse provocări, făcută de instanțele naționale și de a se asigura ca acestea au protejat în mod adecvat drepturile acuzatului, în special dreptul la o procedură contradictorie și la „egalitatea armelor”. Pentru a stabili dacă agenții sub acoperire s-au limitat la a „investiga activitatea infracțională într-un mod pur pasiv” sau a fost o provocare a poliției, m prezenta cauza. Curtea a luat în considerare următoarele aspecte. Nimic din trecutul reclamanților nu sugera o predispoziție către traficul de droguri. Simplul fapt ca unul dintre ei fusese condamnat pentru consum de droguri nu poate schimba concluzia Curții. Curtea reține ca procurorul nu a furnizat detalii și nu s-a referit la niciun mijloc de proba obiectiv privind comportamentul pretins nelegal al reclamanților în rezoluția de începere a urmăririi penale. În plus, nici în posesia primului reclamant și nici în locuința celui de-al doilea nu a fost găsită heroină”.

Subsidiar, instanța de judecată menționează și faptul că în cauza „M. Kestas Ramanauskas vs. Lituania”, Curtea a indicat că „va fi provocare polițienească ori de cîte ori polițiștii nu se vor limita la o examinare permanentă, dar pasivă a activității criminale, dar vor exersa asupra făptuitorului o influență, de natura sa instige comiterea unei infracțiuni, pentru ca ulterior să atragă persoana la răspundere penală”.

În contextul descrierii efectuate supra, cit și a practicii CEDO, Colegiul Penal va menționa că în cazul de față, s-a constatat cu certitudine că lipsește o eventuală bănuială, privind pretense acțiuni de provocare din partea organului de urmărire penală, în situația în care martorul XXXXXXXXXX, a susținut clar că anume inculpatul XXXXXXXXXX Ion Dumitru, a fost persoana care i-a și spus să îi transmită suma de 1000 dolari SUA, după ședința de judecată din data de 26 februarie 2014, în vederea pronunțării unei sentințe, prin numirea unei pedepse neprivative de libertate.

Tot aici, Colegiul Penal relevă că în cazul provocării, persoana care se pretinde a fi trasă la activitatea ilicită, se opune anumitor acțiuni ale investigatorului sub acoperire, adică exprimă un eventual dezacord, sau este dus în eroare asupra stării de fapt, anume de către provocatorul la infracțiune, situație însă care lipsește în acest caz, or, conform procesului-verbal de examinare a comunicărilor din 04.04.2014, a fost examinat discul XXXXXXXXXX-r cu numărul de inventar 1353 și 1354 al DAO a CNA, pe care se conțin înregistrări de imagini și audio a transmiterii sumei de 500 dolari SUA de către XXXXXXXXXX Andrei către avocatul XXXXXXXXXX Ion la 06.03.2014, conform cărora se demonstrează transmiterea banilor de la XXXXXXXXXX către XXXXXXXXXX Ion, plasarea acestor bani în Codul de procedură civilă și discuțiile purtate de către aceștia cu referire la cazul lui XXXXXXXXXX.

În situația descrisă, cit și din cele constatate pe parcursul cercetării judecătorești, dar și nemijlocit prin examinarea corpurilor delictive, a XXXXXXXXXX-urilor cu înregistrările audio ale înfîlirilor între inculpatul XXXXXXXXXX, și martorul XXXXXXXXXX, Colegiul Penal constată că inculpatul XXXXXXXXXX Ion Dumitru a acționat cu intenție directă, anume în vederea pretinderii, acceptării și primirii banilor de la martorul XXXXXXXXXX, pentru efectuarea laturii obiective a traficului de influență.

De asemenea Colegiul Penal va menționa și faptul că lipsește o provocare a lui XXXXXXXXXX, așa cum indică acesta, de vreme ce s-a constatat că acesta a acționat cu intenție directă, totodată nu s-a identificat faptul că intenția de transmitere a banilor în sumă de 1000 dolari SUA, să fi fost făcută anume de către martorul XXXXXXXXXX, or, această propunere a venit din partea inculpatului, care în cele din urmă a și realizat scopul urmărit, adică traficul de influență, realizat cu obținerea rezultatului urmărit, adică pronunțarea unei sentințe, prin care lui XXXXXXXXXX să i se numească o pedeapsă neprivativă de libertate.

În cele din urmă, Colegiul Penal consideră argumentele apelantului formale și convenționale, acestea din urmă referindu-se în general la principiile naționale de drept referitoare la probatoriu, cit și la cele internaționale, fără însă a se aduce o critică argumentată probelor concrete și a invoca o anumită încălcare, sau o apreciere eronată așa cum consideră apărarea, or, învinuirea a fost probată integral, iar careva contra argumente cit și erori instanța de apel nu a identificat.

14. La capitolul numirii pedepsei inculpatului XXXXXXXXXX, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, consideră concluzia instanței de fond corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor și criteriilor stabilirii pedepsei penale.

Așa dar, la adoptarea sentinței și anume la individualizarea pedepsei penale, Colegiul Penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală al RM, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței/deciziei care sînt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

15. În continuare, la aplicarea pedepsei, Colegiul Penal reține că în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal al RM, „persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia”.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de norma sus citată, instanța de fond a stabilit pedeapsa echitabilă în limitele fixate de normele art. 326 alin. (1) Cod penal al RM, care prevăd răspunderea pentru infracțiunea dată în formă de amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

Sub egida a asemenea circumstanțe, urmează a se reține că prin criteriile generale de individualizare a pedepsei penale se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care

este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte, or, Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale.

În conformitate cu principiul individualizării pedepsei penale prevăzut de art. 7 Cod penal al RM, și în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei înscrise la art. 75 alin. (1) Cod penal al RM, Colegiul Penal notează că instanța de fond a aplicat pedeapsa inculpatului XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru, luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La acest punct, instanța de apel reține că lipsesc careva împrejurări care ar genera aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blinde, or, infracțiunea comisă de către inculpatul XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru se califică ca fiind mai puțin gravă, totodată urmează a fi reținut și scopul comiterii infracțiunii date fiind unul de a face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale. să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale și să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

De asemenea, Colegiul Penal reține că în contextul normei art. 76 alin. (1) Cod penal al RM, careva circumstanțe care atenuează pedeapsa penală în privința inculpatului XXXXXXXXXXXX nu s-au identificat.

Totodată, Colegiul Penal notează că lipsesc și careva circumstanțe care agravează pedeapsa penală, din rîndul celor prevăzute de art. 77 alin. (1) Cod penal al RM.

Ținând cont de cele menționate supra, în opinia instanței de apel, este justă și legală concluzia instanței de fond privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse în formă de amendă penală și sancțiunea complementară, avînd în vedere conglomeratul de circumstanțe care agravează pedeapsa penală, astfel că față de inculpatul XXXXXXXXXXXX, echitabil a fost aplicată sancțiunea penală, neprivativă de libertate, aceasta fiind corespunzătoare faptei comise, dar și avînd în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept. Totodată ținînd cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop reeducarea condamnatului, aceasta din urmă nicidecum nu trebuie să creeze careva suferințe fizice și psihice, persoanelor atrase la răspundere penală, fapt care denotă că sancțiunea dată va avea un efect pozitiv asupra conștientizării de către inculpat a pericolului social al acțiunilor comise.

16. De asemenea, Colegiul Penal consideră corectă și soluția instanței de fond, privind aplicarea față de inculpatul XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru a sancțiunii complementare, privarea de dreptul de a exercita profesia de avocat, pentru un termen de 5 ani.

Așadar, conform sancțiunii art. 326 alin. (1) Cod penal al RM, în vigoare la data comiterii infracțiunii, este prevăzută pedeapsa cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

În contextul expus, Colegiul Penal notează că deși sancțiunea în formă de privare de dreptul de a exercita o anumită activitate, este posibilă de a fi aplicată doar în privința persoanei juridice, totuși este posibilă aplicării în privința persoanei fizice, astfel că în temeiul art. 65 alin. (3) Cod penal al RM, „privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile cînd nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținînd cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități, instanța de judecată va considera imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate”.

Sub aspectul expus, Colegiul Penal notează că în cazul de față, inculpatul XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru a comis infracțiunea de trafic de influență în calitate de avocat, acesta a pretins influența asupra unui judecător și procuror, a invocat faptul că și anterior a comis asemenea acțiuni, iar cu ajutorul său fiind liberate alte persoane, clienți ai săi, de pedeapsa penală privativă de libertate, dar și în general de pedeapsă penală.

Astfel, Colegiul Penal consideră că aplicarea sancțiunii în formă de privare de dreptul de a exercita profesia de avocat, față de XXXXXXXXXXXX, este pe deplin justificată și întemeiată, iar instanța de fond absolut motivat a conchis că aceasta urmează a fi aplicată, chiar dacă nu este prevăzută de norma de sancționare, avînd în vedere comiterea unei infracțiuni de trafic de influență, în timpul exercitării profesiei de avocat.

17. Pe cale de consecință, Colegiul Penal ajunge la ferma convingere că la caz nu s-au constatat careva împrejurări ce ar genera casarea sentinței pronunțate, inclusiv și din oficiu, iar motivele invocate de către apelant nu și-au găsit confirmare pe parcursul procesului judiciar drept urmare a verificării din nou a probelor și a corectitudinii soluției adoptate la caz, considerent din care instanța de apel va respinge apelul declarat împotriva sentinței judecătorești Chișinău, sediul Rîșcani din 21.06.2017, ca fiind nefondat.

18. Pentru aceste motive și conducîndu-se de prevederile art. 415 alin. (1), pct. 1) lit. c) și art. 417 – art. 418 Cod de procedură penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

decide:

A respinge ca nefondat apelul declarat de către avocatul Mardari Valeriu în interesele lui XXXXXXXXXXXX, împotriva sentinței Judecătorești Chișinău, sediul Rîșcani din 21.06.2017, în cauza penală privîndu-l pe XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru, născut la data de XXXXXXXXXXXX, IDNP XXXXXXXXXXXX.

A menține fără modificări sentința Judecătorești Chișinău, sediul Rîșcani din 21.06.2017, în cauza penală privîndu-l pe XXXXXXXXXXXX Ion Dumitru, născut la data de 25.01.1989, IDNP XXXXXXXXXXXX.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 de zile, din data pronunțării deciziei integrale, care va avea loc la data de XXXXXXXXXXXX, ora 14 și 00 min..

Președintele ședinței: _____

Judecători: 1) _____ 2) _____